Proti celé řadě

nemocí a bolestí

nechť si větší či menší, proti nehodám a neštěstím, jako:

říznutí, spáleninám neb pohmožděninám,

není lepšího a jistějšího prostředku než

St. Jakob's Oel.

V každé domácnosti měl by chován býti.

Z města zahrad.

Feuilleton.

Chicago, dne 13. ledna.

Vysoká modrokrevná společnost evropská, hlavně ovšem rakouská, nalezla novou, nanejvýš pikantní látku ke svým klepům ve zprávě pocházející z Mnichova, dle níž hrabě Larisch zadal za rozvod od své ženy.

Široké veřejnosti a hlavně českému čtenářstvu není asi známo, že hraběnka Larischová to byla, jež zavinila nepřímo tragickou a dosud v temno zahalenou smrt rakouského korunního prince, Rudolfa.

Hraběnka byla jedinou dcerou vévody Ludvíka bavorského a jest tudíž neteří císařovny rakouské, avšak nebyla nikdy uznána princeznou, poněvadž pocházela z morganatického, otcem jejím uzavřeného sňatku.

Vzdor tomu však císařovna rakouská si ji velice oblíbila a komtessa stala se jednou z nejvíce vlivu požívajících osobností při dvoře rakouském.

Byla krásna, s postavou jako vytesanou dlátem Phidiasovým a povahou svou toužící po rozkoších života podobala se velice své velitelce, císařovně rakouské.

Nedosáhnuvši celých 14 roků, již měla několik milostných románků za sebou, a vzdor tomu, že ku hraběti Larischovi, ucházejícímu se o její ruku necítila sympatií ani nejmnených, přec na domluvy císařovny v roce 1875 pojala jej za manžela a mocná její teta sama vedla ji k oltáři a obstarala jí v pravdě knížecí výbavu.

Po tří letech narodil se z tohoto aspoň na povrch spokojeného manželství syn, jemuž dáno při křtu jméno František Josef a císařovna byla jeho kmotrou.

Hraběnka Larischová slunila se stále v neskonalé přízni císařovny rakouské až do té doby, kdy stala se prostřednicí mezi korunním princem Rudolfem a rozkošnou baronkou Marií Vetserovou.

Tato byla jednou z nejslavenějších krásek Vídně a hraběnka Larischová při jednom představení ve velké opeře korunního prince sama na tuto neobyčejnou krásu upozornila.

V Rudolfovi kolovala tatáž krev jako v jeho otci. Spatřit krásnou ženu a zahořet po ní smyslnou touhou, to bylo dílem jednoho okamžiku.

Hraběnka na žádost Rudolfovu přičinila se o to, aby baroneska byla císařovně představena a měla přístup ke dvoru, kdež by se s ní korunní princ mohl setkati.

To bylo počátkem milostného románu, rozvinuvšího se mezi baronkou Vetserovou a korunním princem Rudolfem a skončivšího tak krvavě, smrtí obou v Meyerlingu.

Kdo může vědět, jaké záměry měla hraběnka Larisková, že nedovolenou lásku mezi oběma nejen vzbudila, ale ji i chránila a podporovala, jsouc prostřednicí mezi korunním princem a baronessou a aranžujíc veškerá jejich tajná dostavenníčka.

Avšak vzdor vší opatrnosti milostný tento poměr záhy donesl se k uchu císaře a císařovny a zároveň s ním jméno původkyně tohoto skandálu, hraběnky Larischové.

Hněv císařův obrátil se především proti hraběnce, jíž obvinil z nevděku a zároveň zapověděl jí další přístup ke dvoru. Od té doby veškerá vysoká společnost dvorní se jí stranila, avšak vzdor tomu přátelství její k baronesce Marii Vetserové zůstalo nezměněno.

V císařské domácnosti odbýváno několik bouřlivých výstupů mezi císařem a korunním princem Rudolfem i jeho ženou Štěpánkou, ale to tím více roznítilo vášeň záletníka ku krásné baronesce a milostný poměr za prostřednictví hraběnky Larischové trval dále.

Zdá se, že i poslední dostaveníčko skončivší smrtí obou milenců, hraběnka aranžovala, poněvač celý večer před tím byla s baroneskou pohromadě.

Smrt korunního prince Rudolfa přervala poslední pásku přátelství mezi hraběnkou a domem Habsburgův a ona byla nucena s manželem svým opustiti Vídeň. Cestovali v Bavořích, jižní Francii, avšak nikde hraběnka nenalezala klidu a manželství stávalo se oběma již nesnesitelným.

Hraběnka blíží se ke čtyřicítce, avšak vzdor tomu jest dosud půvabnou a svěží, a má stále houf zbožňovatelů kolem sebe a touží po požitcích života více nežli dříve, jakoby chtěla na minulost v rozkoších a radovánkách zapomenout.

Hrabě Larisch však, jsa vždycky odměřený, zkostnatělý šlechtic, nasytil se již tohoto spojení, které dnes po ztrátě přízně domu Habsburgského stalo se mu obtíží — i zadal za rozvod.

Kde hraběnka asi nalezne útulku? Do Vídně nemůže, do Mnichova nechce, neboť otec její oženil se tam opětně s herečkou Antonií Barthovou, již nenávidí a kdo ví kde skončí tato krásná dobrodružka, jež má na svědomí svém život nevinné dívky a vznešeného záletníka, jenž měl kdysi vládnouti i nám Čechům?

Nemo.

Páně Plotkeova ordinance, směřující proti majitelům divadel, kteří v místnostech připustí nošení vysokých klobouků, jest přece jen aktem nemalé váhy. Pan mayor Swift měl původně v úmyslu ordinanci tu oběma rukama podepsat, ale potom přece uznal za dobré podrobit ji důkladnější úvaze. Nejdeť při takové ordinanci o nic malého: o boj proti modě a její stoupenkám. Stíhat k vůli ní majitele divadel, to bylo by, když se to vezme kolem a kolem, přece jen nespravedlivo a nesvědomito. Ale pan mayor dokázal, že není mužem bledé bázně. Rozhodl se, že dá páně Plotkeovu předlohu přepracovati v ten smysl, aby ostří její namířeno bylo ne proti majitelům divadel, nýbrž proti nositelkám vysokých klobouků samým, načež teprvé bude městské radě znovu předložena. Takováto ordinance je už spravedlivější a bude také účinnější; neboť sličné dámy se jí bez odporu, k vůli rozumnosti věci samé podrobí, kdežto bude-li nějaká vyzývavá koketa pokutována několika dolary, svět se nezboří. Tím není ovšem řečeno, že bude nad tím "ticho v Israeli". Těšíme se už na první indignační a protestující schůzi.

Okolnosti bezděky ukázaly, jak velikou úlohu vzal na se výbor pro podporu chudých krajanů. Jestiť tkanivo bídy a nouze daleko více rozpředeno, nežli by se kdo nadál. Co žebráků chodí teď po české čtvrti, nelze ani spočítat. Víme, že je mnoho dobrodinců, kteří za svoji "dobročinnost" chtějí něco mít nebo užít. Co by to na příklad společnosti Ludvíkově udělalo, kdyby třeba mezi týdnem zabrála ve prospěch naší chudiny nějaký kus, který hodně "táhne"? Vzal čert esthetiku při takové příležitosti, kritika jistě přimhouří oko, když za nějaký divadelní "magnet" přibude do pokladny výboru hromádka stříbrňáků a niklů? Dvakrát dá, kdo rychle a hodně dá!

Otázka pitné vody stává se v Chicagu pomalu už tak palčivou, jako vého času v matičce Praze. Američani by se vysmáli Pražanům pro jejich starosti o pitnou vodu — teď po 50 letech, co už pijí michiganskou vodu, začínají si všímat teprvé toho, že je proto tak špatná k pití, že se do jezera odvádí všechen kal a neřád z celého Chicaga — a začínají do toho, to se ví, "kickovat". A tak teda můžeme doufat, že s neděle některý týden začnou lepší vodu *chtít.*

Kdo se za starých dob v Evropě povznésti chtěl nad ostatní společnost, totiž do stavu rytířského nebo šlechtického, nesměl především míti žádných ohledů ke smýšlení a citům jiných lidí, nýbrž musil bez milosti sraziti každého, kdo mu byl v cestě. Ať se někdo podívá, jakým spůsobem dostali se na povrch společnosti američtí povýšenci a nepomyslí si, že Amerika prodělává teprve svůj středověk! "Baron" Yerkes, který v Chicagu za 10letého pobytu "nastřádal" si asi 25 milionů dolarů, pokouší se teď dostati přístup do "nejvznešenějšího" a "nejvýlučnějšího" klubu newyorského. Pan Yerkes byl roku 1871 porotním soudem ve Filadelfii odsouzen na několik let do káznice, v níž si skutečně 7 měsíců odseděl, ale protože "noc věděl", dostalo se mu milosti. Avšak to už je čtvrtstoletí, tedy už tak dávno, že už to skoro ani pravda není; od té doby stal se pan Yerkes mnohonásobným milionářem, magnátem pouličních drah, znalcem umění a milostpánem v městě Chicagu; vystavěl si v New Yorku palác, který ho stál miliony a který zastiňuje prý i palác Vanderbiltův a Astorův, a tak není pochybnosti, že se pan Yerkes dostane do kroužku, jemuž ostatní svět americký není hoden rozvázat řemenky u obuvy. Newyorská 'společnost' není dosud tak stará, aby mohla z kroužku svého vylučovati "povýšence", i když mají pověsť "trochu" nechvalnou. Co platí o velkém světě americkém, to platí i o různých národních mikrokosmech, na př. hned o našem českém. Příklady zrovna křičí.

Altgeldova:

> Tak jsem v 4 státech poznal,
> život že je poutí;
> sotva zvykneš, už cizincem
> musí člověk slouti.

V příčině vězenství a ústavů dobročinných nejlépe lze postřehnouti jakkost rozdílu mezi bývalým a nynějším guvernérem. Kdežto pan Altgeld je do illinoiského zřízení ústavů těch všecek zamilován (dílo rukou jeho!), praví pan Tanner zcela skromně, ale zároveň také zcela pravdivě, že věc ta je problémem velice obtížným, on že netroufá si domýšlet se, že otázku tu úplně rozřeší.

Z NAŠEHO MĚSTA.

— Grocerista Wm. Van Kroge, majitel obchod na 10. a Hickory, napálen byl počátkem týdne neznámým "kostymrem", kterýž za několik centů zboží tam koupil a papírovou pětkou platil. To se rozumí, že dány mu drobné a teprvé pozdě spozorováno, že jedná se tu o podvod, neboť pětka byla padělána a sice shotovena byla padělatelem čísla na papírovém dvoudolaru. — Jedinkou útěchou při tom Van Krogemu jest, že není jediným, kterýž podobně napálen byl, neboť udáno falsifikátů podobných několik. Padělatel dosud vypátrán nebyl.

— Spolkovými úřady zatčeni počátkem týdne Fritz Geisler a A. Archibald a sice pro prodávání lihovin bez license. Párek tento vlastnil grocerii poblíže nových kasáren Fort Crook a aby pánům vojáčkům, kteří na nějaký ten trunk chuti dostali, cestu do South Omahy ušetřil, prodával jim po taji lihoviny všeho druhu. Před několika dny přišlo to na světlo a zatčení jich následovalo.

— Počátkem týdne zmizel z města Theodore Bluecher, na 18. a Vinton ul. bydlící. Týž byl pokladníkem německého jednoho spolku a při předávání úřadu se mu nějaké peníze nedostávaly a to nejspíše k útěku jej přimělo. Z jiné strany se zase tvrdí, že Bluecher již po delší dobu stěžoval si na rozhárané poměry domácí a jelikož několikráte se vyjádřil, že následkem jich životu svému konec učiní, není prý vyloučena možnost, že nyní konečně tak učinil.

— Dle zpráv z Washingtonu docházejících podobá se, že jmenování W. H. McHugha, zdejšího právníka, soudcem krajského soudu spolkového na místo úmrtím soudce Dundyho uprázdněné, senátem schváleno nebude. Projednání jmenování onoho odkládáno dosud senátem den ze dne a v úterý odloženo to konečně na dobu neurčitou, tak že se podobá, jako by jmenování nástupce Dundyho přištímu presidentu připadnouti mělo. Potvrzení jeho jest tím pochybnějším, an oba senátoři naši proti němu jsou. Senátor Allen jest proti němu proto, že, ač demokratem, přec jen v poslední volbě Bryana nepodporoval a senátor Thurston jest zase proti němu z té příčiny, že dle náhledu jeho místo ono republikánu připadnouti by mělo.

— V poslední schůzi klubu pro zvelebení jižní části města usneseno bylo, že klub nákladem vlastním krýti bude veškeré vydání, spojené se zavážením a vyvážením v Riverview parku, v případě, že by místo ono pro umístění výstavy zamississippské vyvoleno bylo.

— Od rakouského konsula v Chicagu obdrželi jsme dotaz po Josefu Wodičkovi, z Proseč-Poštné, okresu Příbramského, kterýž roku 1887 neb 1888 do Soustátí přijel a snad v Omaze neb v Nebrasce zdržovati se má. Kdo by o něm věděl, zavděčí se nám, když podá o něm zprávu.

Dr. Miles' Heart Cure obnovuje zdraví.

Velké nebezpečí vzniká ze srdeční vady a tato končí život tak rychle jako guillotina. Tisíce trpí tímto neduhem, aniž by to tušili. Oběť taková jest varována, avšak výstrahy si nevšímá. Dr. Miles' New Heart Cure neduh ten vyléčí.

Všichni lékárníci lék ten prodávají. Kniha "New and Startling Facts" zdarma u lékárníků neb Dr. Miles' Medical Co., Elkhart, Ind. 7

— Město naše navštíveno v úterý dosti silnou vánicí sněhovou, kteráž však byla pouze slabou upomínkou na velký blizzard, kterým právě před devíti roky město naše zároveň s větší částí Nebrasky navštíveno bylo.

— Městským pokladníkem a komptrolerem vypracována byla podrobná správa o stavu veškerých fondů koncem roku 1896, z níž vyjímáme následovní: Hotovost v pokladně na počátku roku obnášela $198,939. Daní pravidelných skolektováno $628,659.23 a $300,000 daní zvláštních. Z jednotlivých fondů vyplaceny částky následovní: Z fondu všeobecného $167,521.89; z požárního $95,536.69; z policejního $73,013.49; z parkovního $14,140.36; z knihovního $13,446.96; na čistění ulic $13,055.04; z vodárenského $58,633.27; z osvětlovacího $49,499.75; na chodníky $10,208.87; dluhopisů splaceno za $342,450 a úrokových kuponů zaplaceno $269,782.08. Dle zprávy komptrolora zbývalo koncem roku ve všech fondech dohromady $37,107.51, proti čemuž však vydáno za $591,468.41 poukázek na různé fondy a jelikož mimo toho další pohledávky proti fondům v obnosu $168,380.11 jsou, na něž dosud poukázky vystaveny nebyly, obnáší vlastně běžný dluh města $759,848.52.

— J. B. Nelson žaluje Omaha & Council Bluffs Railway and Bridge Co. na náhradu $5000 za poranění, kterýchž prý vinou zřízence společnosti utrpěl. Nelson jel s párem bujných koní přes most, když tu proti němu elektrický motor jel a koně plašiti se mu počli. Vyskočil prý z vozu a dával znamení řídiči motoru, by státi zůstal, dokud koně neutiší, leč týž vzdor tomu jel a koně tím více poplašil, následkem čehož on k zemi sražen, ruka mu zlomena a i jinak potlučen.

— V poslední schůzi policejní a požární komise, v níž nově jmenovaný komisař Birkhauser co nástupce Vanderwoortův zasednul, podána byla výroční zpráva požárního maršála Redella, z níž vyjímáme následovní: Sbor hasičský má 4 stříkačky parní, 6 vozů s hadicemi, 5 povozů, 1 dvojkolku s hadicemi, 2 stříkačky chemické, 3 vozy se žebříky a háky a 1 vodní věž. Hadic jest 20,721 stop. Hydrantů veřejných jest 1399 a mužů čítá sbor 107. — Výlohy sboru hasičského obnášely $106 902 83. — Znamení požárních dáno za minulý rok 250. Ku konci zprávy své odporučuje maršál zřízení nové stanice hasičské na 24. a Locust ulici.

— Městská rada míní a — policie mění! To aspoň platí o South Omaze. Jak čtenáři pamatovati se budou, přijala rada městská ordinanci, kterouž ukládána všem hernám pravidelná pokuta v obnosu $50 měsíčně a policii nařízeno zavříti každou, kteráž by do 10. každého měsíce obnos onen k rukoum pokladníka městského nesložila. Mimo několika loterních místností od doby té nalézá se tam v neustálé "činosti" sedm heren a jak nařízení rady policie šetřila, viděti nejlépe z toho, že v červnu zaplatily pokutu 4 herny, v srpnu 2, v září 3, v říjnu 1, v listopadu 3 a v prosinci 1. — Z toho nejlépe patrným jest, že karbaníci u policie více zmohou, než všichni radní dohromady.

Co tomu říkáte!

My nabízíme jedno sto dolarů odměny za každý případ kataru, který nemůže být vyléčen lékem Hall's Catarrh Cure.

F. J. Cheney & Co., majitelé, Toledo, O. — My nížepsaní jsme znali p. F. J. Cheney po 15 roků a uznáváme jej za poctivého a spolehlivého ve všech jeho obchodních transakcích a finančně schopného k provedení jakéhokoli obchodního závazku, jež firma učiní. WEST & TRUAX, velkoobchodní lékárníci, Toledo, O.

WALDING, KINNAN & MARVIN, velkoobchodní lékárníci, Toledo, Ohio.

Hall's Catarrh Cure se užívá vnitřně, účinkujíc přímo na krev a slizní blány. Dosvědčení zasláná zdarma. Na prodej u všech lékárníků. Cena 75c. láhev.

Hall's Family Pilulky jsou nejlepší.